

פרוטוקול מס' 50/ג

מישיבת ועדת הכספים, מיום א', ג' אדר תשי"ח -
23.2.58, בשעה 16.15.

=====

י. גורי - היו"ר	חברי הוועדה:	נכחו:
י. קרגמן		
א. כהן		
נ. לוי		
מ. קלמר		
י. אפרתי		
ז. סוזאייב		
א. בהיר		
ש. דיין		
ח. רובין		
ז. צור		
ש. לורנץ		

מזמנים:	מר ארנון	- מנהל כללי של משרד האוצר
	מר לוי	- מנהל רשות הפיתוח
	מר דינר	- מטעם האוצר
	מר אבולעפיה	- מטעם האוצר
	מר שרון	- מטעם האוצר
	מר בזק	- מזכיר הוועדה

סדר-היום: הצעת תקציב לשנת 1958/59

היו"ר י. גורי: אני פותח את הישיבה.

אנחנו עוברים לסעיף, מלוח פנים מסודות ביטוח, פנסיות ותגמולים? (עמ' 8, סעיפים 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56).

נ. לוי: איך מושקע הכסף של קרן הארנונה? למפעלי הפיתוח? האם הוא מושקע למפעלים מסויימים או נכנס לתקציב הכללי?

א. בהיר: באומדן של קרן הארנונה מופיע סכום של 13 מיליון ל"י לעומת 7 מיליון ל"י - האומדן בשנה שעברה. אנקש הסבר על ההפרשים בין שני מספרים אלה.

ז. סוזאייב: בקשר למלוח מהמוסד לביטוח לאומי היה רצוי לקבל אינפורמציה:מה עד עתה הועבר לתקציב הפיתוח, מהי הצבירה השנתית, לפי ענפים, איזה סכום מעבירים לממשלה, לפי איזה מודוס בעשית העברה זו, איזה חלק מועבר לממשלה ואיזה נשאר בידי המוסד לצורך רזרבה לתשלומים, כיצד מעריכים את הרזרבה?

אשר לסעיף מלוח תעשיה, הייתי רוצה לשאול האם הסכום הזה של 20 מיליון ל"י הוא בטוח, וכן, באיזה תור עומד מלוח זה? אני יודע ששך הפנים הבטיח לעיריות להפיץ את החלק השני של המלוח בסך 7.5 מליון, נוסף על כך טרם נסתיימה ההפצה של מלוח השכון;

הייתי רוצה לדעת מהר התור ומתי חושבים להגיע ל-20 מיליון ל"י?

נדמה לי שיש עוד אמיסיה של קרן
היסוד בסך 20 מיליון ל"י נסף

מ. קלמר:

למלווה השכון בסך 25 מיליון ל"י.

אשר לסעיף קרן התמורה של המענק
ועודפי תוצת חקלאית מארצות הברית,

הייתי רוצה לדעת באיזה סכום אומדים את העודפים האלה. עד כמה שידוע
לי יש מוסדות המקבלים הלוואות מכספים אלה. הייתי רוצה לדעת כמה
מוסדות מקבלים ואיזה סכומים קיבלו מהקרן הזאת.

ש. דיין:

האם ההכנסה מהמוסד לביטוח לאומי היא
הכנסה נטו, כלומר לאחר שהמוסד משלם

את אשר הוא חייב לשלם?

כן, זה מובן מאליו.

היו"ר ל"י, גורני:

המלווה לתעשייה ולשכון - אלה הן אמיסיות
חדשות או אמיסיות שלא הצלחנו להפיץ

ש. דיין:

בשנה הקודמת?

ישנו סעיף תקבולים מיוחדים שהופיע
בתקציב של השנה השוטפת.

א. בהיר:

חשבנו שנקבל מהסוכנות ריפאנדינג,
אבל עוד לא ברור אם נקבל כסף.

מר ויצמן:

לסעיף העברת מסים מחלק א' - 11 מיליון
ל"י - מדוע מעבירים דווקא 11 מיליון

א. בהיר:

ל"י? לדעתי היו צריכים להעביר 33 מיליון לתקציב הפיתוח.

בדברי ההסבר יש דברים די מפורטים על
ההכנסות של חלק א' וחלק ב', אבל

א. כהן:

לגבי חלק ג' אינני מוצא שום דברי הסבר. יש אמנם דברים שאינם טעונים
הסבר, למשל קרן התמורה של השילומים, אבל יש גם דברים שעליהם צריך לקבל
הסבר יותר מאיר עיניים. למשל: הכנסות ממפעלי הדואר, רכבת ע"ח בלאי,
נמל חיפה ע"ח בלאי, נמל חיפה השתתפות בהשקעות וכו'. אני מציע לנציגי
האוצר לתת לנו את ההסברים שלא נכתבו בספר לחלק ג'.

אשר למלווה התעשייה ומלווה השכון, היינו

רוצים לשמוע לא רק הערכות כלליות אלא מה חושבים שיקרה אם לא נצליח לרכז
משני המקורות האלה את הסכום או חלק ניכר ממנו. עד כמה שמעתי יש מקום
לספיקות מסויימים בנוגע לקצב ההפצה של מלווה השכון ובכלל לא ידוע מה יהיה
עם מלווה התעשייה.

מר ויצמן:

החשבון המדוייק של המוסד לביטוח לאומי
אינו נמצא כרגע תחת ידי, אבל אני

סוכן להסביא אותו - את החשבון האקטוארי עם ההוצאות השוטפות. סיבת
הגידול של הסכום השנה, לעומת השנה שעברה, היא משום שהיה גרעון בקרן
זקנה ושארים, גרעון שהוא גרעון אקטוארי. ביתר חלקי הביטוח מתכסה
החשבון האקטוארי עד שנת 1970. לפי הנסיון התברר שיש גרעון בביטוח זקנה
שהיה צריך להתממש בשנת 1963 או 1964. המוסד לביטוח לאומי דרש מהממשלה -
בהתאם לחוק הביטוח הלאומי - השתתפות מצדה כדי לאזן את חשבון האקטוארי.
הכנסנו בתקציב הרגיל השתתפות בסך 3 מיליון ל"י. המוסד לביטוח לאומי
יעביר 1.2% של השתתפות המעבידים בקרן ההשוואה של המשרתים במילואים לקרן
של ביטוח זקנה ויגדיל ב-0.3% את התשלומים מהעובדים, כלומר יגבה יותר,
ויעלה את הגג מ-300 ל-360.

הצעה זו לא נתקבלה במועצת הביטוח
הלאומי.

מ. קלמר:

נדמה לי שבפלה רק ההצעה של הגדלת תשלומי העובדים ב-0.3%, אז הגרעון אקטואלי יפחת לרמה של 18 מיליון ל"ש. לפי החשבונות, השנה היה צריך להווצר עודף של 24.5 מיליון ל"ש. ההנחה היא שההעברה מקרן בהשוואה לקרן מיליון ל"ש ועוד מיליון וחצי על-ידי

מי מחליט על העברה זו?

אינני יודע מהו המצב החוקי, אברר מי רשאי להחליט אם תשלומים מסויימים, אפשר להעבירם לקרן אחרת.

עד עכשיו קיבלנו מהמוסד לביטוח לאומי 4 שנים מאז הוקם המוסד. הביטוח הלאומי 100 מיליון ל"ש, בשנת 1970, סכום שימש כרזרבה

אמרת שעד עכשיו תעביר המוסד לביטוח הלאומי ליד הממשלה סכום של 100 - 110

לממשלה. אני רוצה לדעת מה תהיה ההתפתחות במשך השנים הבאות,

עד שנת 1965 הממשלה תקבל הלוואות מהמוסד לביטוח לאומי והחל בשנת 1965

תשלום למוסד. בשנת 1970 תשלום שישאר ביד הממשלה יתכנס ב-100

האם המוסד לביטוח לאומי עושה את הפיזור על סמך האוכלוסייה הקיימת?

מדוע לא מגדילים את הרזרבה?

זוהי ההחלטה של המוסד לביטוח לאומי.

הסכום שמופיע בתקציב הוא סכום נטו שיש להוסיף אליו את המס הכנסה. כולל הוצאות עורף של 34.5 מיליון ל"ש.

האם המוסד לביטוח לאומי שומר לעצמו סכומים נוספים, בקרנות משלו או

לממשלה?

לא, אין לו שום השקעה לזמן ארוך במנסד אחר מלבד בממשלה.

לאיזה תאריך הוא החשבון של המוסד לביטוח לאומי?

אפריל-אפריל.

ישנו חשבון אקטוארי של הביטוח הלאומי

ואם נניח לזניח אותו לנועד הכספים.

אשר לשאלות שנשאלו על קרן הארנונה, ישנה שנה שהיא תשלום גדול מאד לכיסוי כל התביעות הישנות, משנת 1948 עד עכשיו. זה סכום את המספרים המופיעים בספר התקציב: בשנת 1956/57 11 מיליון ל"ש, בשנת 1957/58 הכנסנו לאומדן סכום של 11 מיליון ל"ש, סכום שמשלנו שצטרף לשלם סכומים גדולים על חשבון תביעות ישנות שצטרפו למסך הזמן. יש דגוש צדפתי שנפגע, מנזר הכרמליטים ונוטר-ארי, ואשר הפיצויים עבור הנזק הזה יסתכמו בכמה מיליוני ל"ש.

לכון האומדן בשנת 1957/58 היה נמוך, אבל אני חושב שההכנסה הממשית תעלה עליו ותגיע ל-10 מיליון ל"י בערך.

כעת עורכים קאדאסטר לרכוש חקלאי והכוונה היא להקטין את שיעורי הארנונה לקראת השנה הבאה. תהיה גם הצעת-חוק לצורך זה אשר תוריד את השיעורים הקיימים כדי להגיע להערכת אמת של הרכוש. היום המצב הוא כזה שהערכת הרכוש אינה נכונה משום ששיעורי הביטוח הם גבוהים מדי. בדרך-כלל האדם עצמו מעריך או שהוא מקבל הערכה משלטונות הארנונה ואיננו מערער עליה, משום שהיא נמוכה מדי. מתברר שכאשר הנפגעים באים לבקש פיצויים דורשים סכום יותר גבוה מאשר הצהירו עליו. אם נגיע להערכת אמת, עקב הורדת שיעורי הביטוח, אנחנו מקווים שהסכום הכולל לא רק שלא יקטן אלא אף יגדל. אנחנו מעריכים שההכנסה נטו תהיה 13 מיליון ל"י לאחר שמספיקים 630 אלף ל"י להוצאות אדמיניסטרטיביות של קרן הארנונה, המופיעים כמחלקה במשרד האוצר.

א. בהיר: כמה שלמתם בקשר עם מבצע סיני?

מר וינר: אינני זוכר, אבל נדמה לי שלא שלמו הרבה.

א. בהיר: אבקש לקבל חומר אם תביעות שלא באו על סיפוקן, בקשר למבצע סיני, ואם יש - מדוע לא באו על סיפוקן? כמה תביעות היו בסך-הכל ואיזה סכום שולם?

מר וינר: אבדוק ואמציא את החומר. אני חושב שהיה רק מקרה דציני אחד.

הסכומים המתקבלים מקרן הארנונה אינם מושקעים באובייקטים מסויימים, כמו שכל הכספים של תקציב הפיתוח אינם מושקעים באובייקטים מסויימים. מלבד כספי האמריקנים, שאנחנו מיעדים לפרויקטים מסויימים, מפני שהאמריקנים צריכים לאשר את השמוש בכספים אלה, כל יתר הסכומים אינם מסומנים.

ת. רובין: מה הם התשלומים השנתיים המסוערים של הארנונה לצורך פיצויים?

מר וינר: אני מוכן להביא את החשבונות של השנים שעברו על בוצת ההסתננות. אינני זוכר כרגע את הסכומים, אבל זה לא יותר מאשר כמה עשרות אלפי לירות. הצדקים של ההסתננות אינם צדקים של מיליונים.

ת. רובין: מהי הרזרבה של קרן הארנונה?

מר וינר: דומני 30-40 מיליון ל"י, אבל אינני זוכר בדיוק.

לסעיף מלוות פנימיים אחרים. בשנת 1957/58 הכנסנו לאומדן סכום של 7 מיליון ל"י, מפני שחשבנו שנוסף למלוות הכספיים נקבל עוד אשואי לזמן ארוך בבנקים. אזלם השנה לא קיבלנו 7 מיליון אלא 2.5-2 מיליון, ולקראת השנה הבאה אנחנו רוצים להיות יותר זהירים, מתוך מחשבה שחוק מלוות מוסדות כספיים יאושר ונוכל לקבל 25 מיליון הל"י שעומדים כהלואה לפי חוק זה. במידה שלא נוכל - נצטרך לשלם 4.5 מיליון ל"י תשלום ראשון בתור החזרת חוב.

אשר למלווה התעשייה ולמלווה היכון. מלווה השכון עומד על 25 מיליון ל"י וזהו החלק השני של המלווה שבהפצתו התחלנו השנה. יש תקווה שביחד עם ההפצה בשנה הבאה יתקבלו כל 50 המיליון. איננו כוללים כאן את ה-20 מיליון של קרן היסוד, מפני שאין אנו מקבלים הלוואה. קרן היסוד היא המקבלת. גם את האמיסיה בסך 7.5 מיליון לטובת הרשויות המקומיות איננו מביאים בחשבון, מפני שלא אנחנו נקבל את הכסף. גם את האמיסיה של חברת החשמל לא תקצבו.

ז. סוזאייב: כמה מכרה קרן היסוד?

פרטים סדוייקים תוכלו לקבל מר ארנון.

מר וינר:

אשר למלווה התעשיה, יש הסכם שהמלווה יתנה צמוד להוצאה בתעשיה, כלומר ההוצאה בסעיף תעשיה תהיה צמודה להכנסה בסעיף זה. ז.א., שאם לא נוכל להפיץ את כל האיגרות ההוצאה בסעיף זה תהיה קטנה יותר. שר המסחר והתעשיה אמר זאת בוועדת הכספים ואני רק חוזר על דבריו בענין זה.

לגבי 11 מיליון הל"י - העברה מתקציב הרגיל לתקציב הפיתוח - ענינו בהרחבה באחת הישיבות של הוועדה. ברצוני לחזור ולומר שהסכום הזה מהווה את החלק שהממשלה תוכל לחסוך מההכנסה בתקציב הרגיל כדי להעבירו לתקציב הפיתוח.

ההכנסות מהיטל על מלט מסתכמות ב-32 מיליון ל"י והיטל זה הוטל בזמנו לשכונן עולים. יונסקה הוצאת לא צריכה להכנס לתקציב הרגיל.

הוטלה תוספת לעליה מצפון אפריקה אבל לא כל ההיטל.

בקשר למלוות פנים. א) מהי ההכנסה בפועל מהאמיסיה של קרן היסוד עד היום?

ב) מהי ההכנסה ממלווה השכונן?

ג) למה האיגרות של מלווה השכונן לא הוצאו בשלושה סוגים: פרס, חסכון ו-4.5%? למה עד עכשיו לא הוצא הסוג השלישי של 4.5%? הסתייגה הוצאה?

ד) איזה חלק מהמלווה לחסכון הוגש לפרעון המסכומים שהוצאו?

ה) האם הממשלה תסכים להוציא את המחצית השנייה של האמיסיה של הרשויות המקומיות?

ו) על-ידי מי יופץ המלווה לתעשיה - על ידי הממשלה או על-ידי המכון שיוקם, ואם זה יהיה על-ידי המכון כיצד יסכים זה יכול למצוא ביטוי בתקציב?

ז) מאחר שיש שתי אמיסיות ממשלתיות - שכונן ותעשיה - ועוד אמיסיה של הרשויות המקומיות, האם לא היה טוב לאחד את כל האמיסיות באמיסיה אחת במקום לפצלן?

ח) אשר לסעיף, מלוות פנים אחרים. בעוד שבשנים האחרונות היה סכום די ניכר בסעיף זה, אני מבין שבשנה זו הסכום יוקטן בגלל ההסכם בין חברת החשמל לבין חברות הביטוח בדבר ביטוח חיים צמוד ערך. אותה פעולה שנעשתה בשנים הקודמות, של הזרמת כספים של חברות הביטוח, מדוע אין מחדשים אותה, בייחוד כאשר יודעים שחברות הביטוח אינן בין רוכשי האמיסיות של אגרות חוב? מהי הסיבה שהסכום הוא כל-כך פעוט?

שאלה

בשאלה/על הכנסות מפעלי התחבורה והדןאר - מדוע אין הסברים על סעיפים אלה. לגבי

סעיפי תקציב הפיתוח איננו נותנים הסברים מתוך כך שיש כמה דברים בנוריים ויש כמה דברים שיפה עליהם השתיקה. בשארם רק מספר סעיפים ואין טעם לתת הסברים על 2-3 סעיפים. ההסברים ניתנו על-ידי הממונה בישיבה האחרונה. הוא נתן הסברים מפורטים על כל סעיפי ההכנסות. אני רוצה להוסיף כמה מלים לגבי עודפי תוצרת חקלאית מארה"ב.

לפי ההסכם שלנו עם האמריקנים אנחנו מקבלים 60% מהכספים. יתר הסכום נשאר בקרן מיוחדת של האמריקנים שאי-פעם יחליטו כיצד להשתמש בו. קודם-זה היה 30%, עכשיו הגדילו ל-40%, מתוך הנחה ש-10% יתנו במישרין למפעלי תעשיה בארץ תוך תיאום עם הממשלה.

הכסף הזה מופקד ב**בנק הלאומי**. התכנית הזאת נקראת **תכנית קולי**, על שם
טנטור אמריקני מסויים. השגרירות האמריקנית פרסמה הודעות בעתונות
המזמינה מבקשי הלוואות להופיע בשגרירות האמריקנית. כל התכנית הזאת
תחיל משנת התקציב האמריקנית החדשה ביולי 1958. ביצוע התכנית תלוי
באישור משרד המסחר והתעשייה. אני יודע שיש פניות רבות לשגרירות
האמריקנית, אבל מהו הסיפור שם אינני יודע. עדיפות ראשונה תקבלנה
חברות אמריקניות, בין אם הן חברות תעשייה או לא, יתנו אפילו לחברות
מסחריות. הסכום הכולל יסתכם בכ-15 מיליון ל"י השנה.

הסידור הזה חל גם על כספי המענק?

ז. סוואייב:

עד כמה שידוע לי - לא.

מר וינר:

שמעתי שרוצים להפעיל אותו סידור גם לגבי
כספי המענק - נתינת הלוואות במישרין

ז. סוואייב:

ליצרניה.

מה יהיה השמוש ב-30% הנותרים?

ס. קלמר:

עוד לא דובר כיצד ישתמשו בהם. הם מושכים
מהסכומים האלה למימון פעולות אדמיניסטרטיביות

מר וינר:

או אחרות.

מהו היחס של האוצר לאנשים הפונים לאמריקנים?

ז. סוואייב:

עד כמה שהגיון מחייב האוצר צריך להתייחס
אליהם בעין טובה, מפני שהם מקלים את

מר וינר:

הלחץ על התקציב.

לדעתי צריך היה לתקצב כל מה שמקבלים מארצות
הברית, כדי שתהיה תמונה ברורה מה הממשלה

א. כהן:

האמריקנית נותנת.

לפי דעתי המענק ועודפי תוצרת חקלאית הם
שני דברים שונים. אני מציע לתקצב לחוד כל מה שאנחנו מקבלים מאמריקנים.

כיוון שהעניין עוד לא ברור זה מופיע בסכום
אחד וכולל. אילו ידעו כיצד לחלק את

הינר י. גורי:

הסכום - היה כדאי לעשות זאת.

נותר לנו עוד סעיף אחד - הכנסות מרשות
הפיתוח. לשם כך הזמנו את מר לויין אשר ישיב לשאלות חברי הוועדה.

ז. סוואייב:

היינו מעונינים לקבל סמך לויין מושג קצת
יותר ברור מה נעשה בממלכה שלו. השאלה
היא האם ההכנסה בסך 13.5 מיליון ל"י, הכנסה שתבוא ממכירת רכוש, אפשר
לראותה כתוצאה מפעולה רחבה וגדולה, לגבי רשות הפיתוח, או לא. תלוי
מה הם הצבחים, לפי סוגים ולפי אזורים, שעומדים לרשותכם והנתונים למכירה:
פרדסים, בתים, מגרשים, אדמות וכו'. האם יש סוגי רכוש הנמצאים בבעלותכם,
שאפשר היה למכור, אבל מתוך סיבה זו או אחרת אין החלטה למכור אותם?

הייתי מבקש הסברים על ביצוע המכירות.

יש לי הרושם שאין פעולה אקטיבית ואני במיוחד רוצה לעמוד על נקודה זו.
לקראת שנת העשור יבואו תיירים שחלקם בוודאי יהיה מעוניין לרכוש נכסים
בישראל. האם תבטיחו שכל אזרח וכל תייר ידע מה הוא יכול לקנות
במדינה, האם יש מקום נוח שמסקיע פוטנציאלי יכול לקבל בו אינפורמציה?
הרושם הוא, שמחוץ לכמה חוגים, שהם מעונינים בקרקעות ושיש להם מגע
עם השלטונות ומנהלים משא ומתן, הרי האזרח הפשוט אינו יודע מה עומד
למכירה, ואולי הוא מעוניין לקנות בית, פרדס, מגרש או כל נכס אחר.

ג. קלמר:

שמענו שרשות הפיתוח בעצמה אינה יכולה מבצעת פעולות אלא באמצעות משרדים אחרים - משרד החקלאות, הסוכנות ועוד. אני רוצה לשאול האם מדיניות זו נשתנתה, ז.א. האם הצדדים את המטרות הפיתוח?

עד כמה שידוע לי מתנהל מו"מ בין הסוכנות והממשלה על דבר איחוד רשות הקרן הקיימת ורשות הפיתוח. אם יהיה איחוד, יתכן שידר מהפרק ענין מכירת הקרקעות. יתכן שיתקבל התקנון של קרן הקיימת האוסר מכירת אדמה והמתיר רק חכירתה. לאור זה אני שואל: האם האומדן של 13.5 מיליון ל"י הוא מציאותי?

הי"ד י. גורי:

גם אם המו"מ הזה יסתיים המדיניות הקרקעית תחול על הקרקעות של הקרן קרקע עירונית. זה לא שייך לבתים. אשר לבתים, יש להניח שבעת שהכנסת מאשר את חוק האיחוד, אם הוא יקום - כי בוודאי על פי חוק של הכנסת הוא יקום - יבוא בחשבון הרכוש הזה של בתים.

הי"ד י. גורי:

מהו השטח שנמכר על יסוד ההרשאה של מכירת 100 אלף דונם ומהו שטחה של רשות הפיתוח בערים הגדולות: תל-אביב, חיפה וירושלים?

ש. לורנץ:

מהו האומדן של שווי הרכוש הנמצא במסגרת רשות הפיתוח? מה הן ההכנסות הנקיות מהרכוש הזה, אחרי שמורידים את ההוצאות הקשורות בהחזקתו? מהי חלוקת הרכוש - אומדן השווי לגבי כל סוג וסוג של רכוש?

א. כהן:

כיצד זה יתכן שבין עיריית תל-אביב ובין רשות הפיתוח יהיה ויכוח על ארלוזורוב? שמעתו שמפני שלא השתנו בית קטן המעצב את הרחבתו של רח' על המחיר אי-אפשר להרוס את הבית.

מהי מדיניות רשות הפיתוח באספקת מגרשים לבניין בערים? מהי הרזרבה שישנה, מה הועמד לרשות בניה פרטית ולרשות אגף השכון ומהי מדיניות הרשות במובן זה?

מר לוי:

לשאלת חה"כ סוזאייב: מה אפשר לקנות מרשות הפיתוח? בהתאם לחוק רשות הפיתוח היא יכולה למכור נכסים עירוניים בתנאי שהסך הכל לא יעלה על 100 אלף דונם. עד עתה נמכרו בסך הכל 10 אלפים דונם.

מה אפשר למכור? אנחנו מוכנים למכור כל נכס עירוני הנמצא ברשותנו, שאיננו דרוש למטרות ציבוריות אחרות. בתים, מגרשים, שטחים לאזורי תעשייה, מגרשי בנין, בתים בנויים וכך הלאה.

מה נעשה לקראת שנת העשור? קשה לי להגיד. אינני יודע אם יש כוונה שבשנת העשור תיעשה מכירה מיוחדת לתשירים. אם רוצים - בבקשה; יבואו משקיעים אנחנו נקבלם בסבר פנים יפות, אנחנו נדאג שיקבלו את כל העזרה. איננו חברה מסחרית שיש לה קטלוג של כל הרכוש, ופה משתלבת גם בעיה מדינית. כאן אני יכול להשיב גם לשאלתו של חה"כ לוינץ בדבר האומדן על שווי הרכוש. לא נעשתה הערכה כללית של הנכסים הנמצאים בידי רשות הפיתוח - שעברו אלינו מהאפוטרופוס לבכסי נפקדים - וזאת מטעמים מדיניים. לא היה רצוי לפרסם בשום מקום איזה שהוא אומדן על ערך הנכסים המוחזקים על-ידי המדינה כתוצאה מנטישתם על-ידי בעליהם הקודמים. אולם כל אדם מעוניין יכול לקבל חומר על אותו נכס שהוא מעוניין בו.

ז. סוזאייב:

אתה אומר: יש לנו הכל, אבל לא מספיק להגיד זאת. צריך לפרט מה ניתן לניצול ולמכירה.

מר לוינ:

יש לנו רשימות מדוייקות של הנכסים עם הכתובות.

אשר לשאלה על פעולה אקטיבית למכירה, אין אנחנו עושים מכירה כללית, אין אנחנו מכריזים שעומדים למכור את הכל. אולם כל מי שמעוניין מקבל את הפרטים במהירות.

ידוע לנו שהממשלה התחייבה כלפי עשרות אלפי חוטמים לבנות להם דירות במסגרת מפעל החסכון לבנין. עלינו לאתר מגרשים לשכוננים אלה. עשינו זאת וממשיכים בפעולה זו. בשנה שעברה היתה עליה מאירופה, היה צורך להקצות באופן דחוף שטח בשביל העליה הזאת. כל מה שאיננו דרוש לאגף השכון, לממשלה, אנחנו מוכנים למכור.

אנחנו מוכרים לחברות השכוננים, לקבלנים פרטיים ולאנשים פרטיים. כעת אנחנו נוקטים בשיטת המכרזים, מפני שראינו כי זוהי הדרך ההוגנת לתת לכל אחד ואחד את הגישה והאפשרות וכך גם להעלות את ההכנסות למדינה.

חה"כ קלמן שאל בנוגע לאיחוד עם קרן קיימת לישראל. נדמה לי שהיו"ר ענה כבר לשאלה. אנחנו טרם הגענו לנקודה שעלינו לעשות משהו. כל מה שנעשה היה בשלב העליון ואלינו העניין טרם הגיע. בכל אופן אינני חושב שעצם התקציב הזה עלול להיות מושפע כלשהו מהתכנית של האיחוד.

לשאלתו של חה"כ צור - בקרוב נוכל להגיש רשימה מדוייקת של השטחים בערים הגדולות.

מדברי חה"כ קלמן התקבל כאילו רשות הפיתוח אף פעם לא פעלה כגוף עצמאי אלא כל פעולותיה היו באמצעות הסוכנות. אין זה כך. רשות הפיתוח מסרה לסוכנות את הטיפול בערים הקטנות אבל בשלושת הערים הגדולות רשות הפיתוח פועלת באופן עצמאי בכל העניינים. אשר לאדמות חקלאיות, משרד החקלאות ממשיך להיות הסוכן של רשות הפיתוח להחכרה עונתית של האדמות. כאשר יש החכרה של מטעים לתקופה ארוכה הדבר נעשה על-ידי רשות הפיתוח.

חה"כ לורנץ שאל על אומדן ההכנסות. במספר התקציב יש פירוט מלא של כל ההכנסות.

איננו יודעים מהו השווי הכללי, לכן איננו יכולים להגיד מהו הערך האחוזי של הנכסים אלה. יש גם סיבה אחרת: השווי משתנה מדי פעם, ידוע לכם שהמחירים של נכסי דלא-ניידי משתנים מדי פעם.

לשאלתו של חה"כ כהן אינני יכול להשיב מפני שלא ידוע לי דבר על בית שרוצים ואי-אפשר להרוס אותו. אינני חושב שרשות הפיתוח עכבה אי-פעם רשות מקומית להרחיב רחוב, או לעשות פעולת-פיתוח אחרת. יתכן שהאנשים הגרים בבית אינם מוכנים לצאת.

ד"ר ארנון:
אשיב לשאלות שנציגי המשרד לא השיבו עליהן. רובן נגעו לאמיסיות שעומדים להפיץ, ואני מבין ששאלה זו היא בעיה רצינית.

לפני חודש מינה שר האוצר ועדה, המורכבת מפקידי האוצר ומאנשי הבנקים - ועדה פריטטית - אשר הוסל עליה לטפל בבעיות אלה, ואחת הדאגות הרציניות היתה המצב בשוק ניירות-הערך. היתה ירידה די רצינית בשערים של האמיסיות שהוצאנו לפני שנתיים ולפני שנה. כל אחד יודע שאפשר לעשות חשבון מה צריך להיות השער של כל איגרת, בקשר עם התנאים של תוספת היוקר או שער הדולר, במידה שבחרו בהצמדה, ואנחנו רואים שבאופן מיוחד ניירות-ערך שהם צמודים לאינדקס עומדים מעל ל-100 אבל למטה מהשער האריטמטי של השער הצמוד. החשבונות האלה בשוק ניירות-הערך הם יותר מדי מדוייקים ואם עושים חשבון זה מקבלים תמונה די קודרת לגבי רצון הציבור לקנות את האמיסיות אחרי שהוצאנו אותן. אנשי הבנקים רואים בדאגה שהשוק אינו מסוגל לספוג את ההיצע של אלה אשר מאיזון סיבה שהיא רוצים למכור את האיגרות שיש ברשותם, איגרות שקנו לפני

שנה ולפני שנתיים או לפני חדשים ושלושה.

אני מוכן לספר על הדיונים בוועדה שהזכרתי לעיל, אם אתם מוכנים לשמוע, למרות שהחלטת כי הדיונים הם סודיים עד לקבלת מסקנות. אנחנו הגענו למסקנה שאחת הסיבות לירידה המתמדת בשוק היה הנוהג שהאנשים שקיבלו פיצויים, וקיבלו 20% מההעברות שלהם בניירות-ערך, בחרו בניירות-ערך צמודים ואחר-כך מכרו אותם בשוק כשבו לא היה ביקוש יעיל לאותה כמות של בניירות-ערך צמודים. הוועדה פה-אחד החליטה שבשום פנים ואופן לא צריך להתחיל מחדש במתן בניירות-ערך צמודים למקבלי הפיצויים, הואיל ואנחנו יודעים שאינם רוצים להחזיק אותם. על-סמך זה אנחנו מקווים שיהיה שיפור בשוק.

אשר להוצאת איגרות-פרסים, יש במשרדנו להוציא מלווה שכונן באיגרות של פרסים, אבל הנסיון הראה לנו שהשער של הנייר הזה הוא די נמוך וכמעט אין לו ביקוש. הסחזור של מלווה הפרסים הוא נמוך ויש רק מקרה אחד של נייר כזה העומד על 101.5 נקודות זה כמה חדשים, זהו מלווה הפרסים הוותיק ביותר שכנראה מצא את הקונה הקבוע שלו, שאינו מעוניין למכור אלא מחזיק באיגרות אלה. לגבי איגרות אלה פועל לא שיקול כלכלי אלא העיקול של הקנאה המחשבה שעל המספר שהיה פעם בידי מישהו אחר ירוויח ויקבל פרס. זהו דבר שקשה מאד לסבול אותו. אנחנו יודעים כבר מתוך הנסיון שמלווה של פרסים, לאחר שהוא מוצא את הקונה הקבוע שלו, אין לו היצע, מפני שהקונה הקבוע אינו מעוניין למכור.

במידה שמקבלי פיצויים יבקשו באופן מיוחד לקבל איגרות צמודות - ניתן להם, אבל לא ניתן לכולם.

אנשי הבנקים הגיעו למסקנה שלא רצוי, בזמן הקרוב - ואינני יכול להגיד מה פירוש "בזמן הקרוב", אם חדשים, שלושה או חצי שנה - להוציא אמיסיה חדשה.

א. בהיר: כולל אלה הכלולות בתקציב?

ד"ר ארנון: כן. האנשים המטפלים בזה חושבים, כי הידיעה והמחשבה שתהיה אמיסיה חדשה תביא את השוק לידי התמוטטות מוחלטת ויפסיקו בכלל לקנות. אני חושב שכל נציגי הממשלה קיבלו זאת כעובדה.

מצד שני ברור לנו שמתוך לציבור יהיו אמצעים שהיו משקיעים אותם באמיסיות חדשות אילו היינו מפיצים אותן לציבור. הכוונה היא לקבל דרך קופות התגמולים ותכניות החסכון של הבנקים את העמצאים למטרה זו, מבלי שנפנה לציבור ומבלי שזה יהווה לחץ על שוק בניירות הערך. בדעתנו לעשות סידורים עם הבנקים שיש להם תכניות חסכון המחייבות אותן לקנות בניירות-ערך.

בסכום מסויים נאפשר לבנקים ולקופות תגמולים לקנות בניירות-ערך בשוק הקיים, כך שניצור ביקוש מסויים לבניירות ערך. יש ויכוח על התנאים - לכמה זמן ובאיזה אחוז - העניין הזה עדיין נידון בין אלה שמטפלים בו ואני מבקש לא לפרטם זאת. ההנחה היא שאם נלך בשני דרכים אלה נבריא את המצב בשוק בניירות הערך.

כאשר קיבלנו מהכנסת את האישור על האמיסיה השנייה של מלווה השכונן, בסך 25 מיליון ל"י, חשבנו לעת עתה להפיץ את האיגרות בין אלה שחייבים לקנותן. המוסדות לא דורשים שינוי בתנאים. במידה שהקופות או הבנקים צריכים לקבל מהאיגרות האלה ניתן להם. כך הבנקים יהיו בטוחים שתמיד יהיו איגרות למכירה ומצד שני גם הקופות וגם הבנקים מתחייבים לא להוציא אותן למכירה בשוק.

א. בהיר: זה אומר הפחתת החסכון הפרטי.

ד"ר ארנון:

הוועדה שהזכרתי עומדת לערוך דיון גם בשאלת הסניפות. זוהי בעיה רצינית מאד בשוק ניירות הערך. בדיוק אותו דבר ראינו בגרמניה לאחר המלחמה. העובדה שהממשלה הלכה לשוק ניירות הערך על-ידי הוצאת איגרות, השפיעה לרעה על שוק הסניפות של המפעלים. ברור שגם שיטת המסים משפיעה על האפשרות להרוויח סניפות. אולם עוד לא הגענו למסקנות ואינני יכול להגיד שאנחנו יודעים איך לפתור את הבעיה.

א. בהיר:

כיצד חושבת הממשלה לעודד גם להבא את החסכון הפרטי, לא של בנקים וקופות

תגמולים?

מר ארנון:

בוועדה הגענו למסקנות די עצובות. יש נטייה חזקה ביותר אצל מקבלי

פיצויים להשקיע את כספם במצרכים המיועדים לצריכה לזמן ארוך. איש המקבל 5,000 מרק רוצה לגמור עם קניית קרח, רוכש לו פריג'ידר. שאלנו את עצמנו איך אפשר להגיע לכסף זה, לכוון אותו לאפיק של חסכון יותר יצרני? האנשים שמטפלים בזה אמרו שצריך לתת יתרונות כל-כך גדולים שזה ימשוך את האנשים האלה להשקיע. האנשים היחידים הנאים בחשבון לחסכון אלה הם מקבלי פנסיות ולא אנשים המקבלים תשלום חד-פעמי. איש המקבל סכום גדול של פיצויים רוצה סוף-סוף לקנות בית או משהו אחר. רק אלה שמקבלים חודש-חודש חוסכים תלך מהכסף בצורה של איגרות חוב ממשלתיים. שאלנו: אם ניתן ריבית של 7.5% או 8% האם זה יעזור? אמרו לנו שזה לא יעזור. אינני אומר שהגדלת הריבית לא תשנה בכלל את המצב, אבל אם מדברים על שינוי מסוי שלא יהיו הבדלים גדולים.

אתם יודעים שהוצאנו במסגרת של

מלווה השכון נייר-ערך לא צמוד שהממשלה מתחייבת לפדות אותו כעבור 6 חודשים, ואז היא משלמת 3% ריבית, או כעבור 12 חודשים, ואז היא משלמת בעד כל התקופה 4.5%, או כעבור שנתיים, ואז היא משלמת 6% ריבית עבור כל התקופה. נייר-ערך זה נותנים היום למקבלים פיצויים. בוכחנו לדעת שבתאריך הראשון, בו התחייבנו לפדות, קיבלנו יותר מ-80% מנייר-ערך זה ואנחנו יודעים שלא קיבלנו אותו. חזרה מאותם אנשים שקיבלו אותו, כלומר לא מהבעל המקורי, האיש שקיבל פיצויים, אלא מאנשים אחרים. היום יש שוק לניירות-ערך אלה, סוחרים אותם למטה מהמחיר הנומינאלי והקונה מקבל באופן כזה 7.5%. אחר-כך זה הגיע עד 12% ושוב ירד ל-8%.

נ. לוין:

הריבית הזאת היא חופשית מס הכנסה?

ד"ר ארנון:

אני חושב שכן, אבל זה לא קובע כי הריבית היא רק 3% והרווח הוא בזה שהקונה מקבל את האיגרת במחיר זול יותר מהמחיר הנומינאלי, כך שההפרש הזה הוא בשבילו רווח נקי. מכרנו כ-10-12 מיליון ל"י מנייר-ערך זה וקיבלנו חזרה כ-2.5 מיליון. אנחנו מעריכים שבידי הציבור יש איגרות בסכום של כ-8 מיליון ל"י והנחתנו היא שבידי הציבור תמיד יהיה סכום של 8-10-12 מיליון ל"י, סכום שהממשלה מקבלת לחצי שנה מאנשים הרוצים לקנות נייר-ערך שזמן פרעונו כעבור חצי שנה ושהוא אינו צמוד.

הריבית היום היא 9.5%, 10%. גובה

הריבית אינו תלוי רק בפעולות הממשלה אלא גם בפעולות הסוכנות, מפני שאם הסוכנות באה בהנחות לפדות איגרות כעבור 3, 4 או 5 שנים, הרי היא גם-כן מקבלת מאותו כסף. מזה למדנו שיש בארץ הון מסוויים שמוכנים להשקיע אותו בנייר-ערך כזה, אבל בריבית שבאופן יחסי איננה נמוכה.

ז. סוזאייב:

נדמה לי שבניירות-ערך אלה אפשר לשלם מיד מסים.

ד"ר ארנון:

לא, אינני מקבלים את האיגרות חזרה לפני תאריך הפדיון. מקבלי הפיצויים מקבלים את האיגרות האלה ב-3 אחוז ריבית עבור 20% הפרמיה שהם מקבלים. הואיל ומקבל הפיצויים רוצה לקנות עוד היום פריג'ידר הוא סוחר את האיגרת במזומנים ב-98% במקום ב-100%. 2% שהוא מפסיד אין הוא מרגיש אותם ולעומת זה הוא מקבל את הכסף תכף ומיד. בהתחלה הריבית על ניירות-

ערך אלה היתה קרוב ל-15%. התברר שזה היה רק מפני שלא ידעו איזה נייר-ערך הוא זה. אחר-כך הריבית ירדה באופן ניכר ובמשך חדשיים עמדה על 7.5%. עכשיו מסתמנת שוב עלולה, אבל זה תלוי מהי כמות הכסף בשוק. בדרך-כלל זהו שוק מצומצם.

מ. קלמר: מחוץ למקבלי פיצויים אתם נותנים את האיגרות האלה גם לאחרים?

מר ארנון: כל אחד יכול לקנות, אבל לא כדאי לקנות באוצר כשבשוק אפשר לקבל במחיר זול יותר.

א. בהיר: אמרת שאתם בודקים את אפשרויות החסכון של הפרט אבל טרם הגעתם למסקנות. אני מניין שההנחה היא שבשנה הקרובה לא יהיה חסכון של הפרט. אם ההכנסה ב-1958 של העצמאיים והשכירים היא 2 מיליארד ל"י בשנה, האם פירוש הדבר שהם יוציאו את כל הסכום הזה?

מר ארנון: לא דיברתי על שנה שלימה.

א. בהיר: האם לא חשבתם על דרכים נוספות כדי למשוך את חסכוני הציבור, לאו דווקא על-ידי איגרות חוב? עכשיו נותנים הנחות במס-הכנסה על ריבית האיגרות, אבל אני שומע שאין לזה ערך, מפני שבלאו הכי מפניסטים את הריבית בחשבון הריבית. אם במקום הנחות במס הייתם מאפשרים לרוכש האיגרת לשלם בחלק מסויים של האיגרת את חובותיו לשלטונות מס-ההכנסה, יתכן שזה היה מושך יותר.

מר ארנון: אנחנו בודקים עכשיו הרבה אפשרויות. יש טענה שלמרות ההצמדה אם אין שינוי באינדקס ובשער הדולר הרי האיש מפסיד. קק"ל יעשתה פעם הסכם, שבמידה וההצמדה לא תפעל יגדילו את הריבית באחוז אחד. כעת אנחנו בודקים כל מיני אפשרויות, בעוד שבוע שבועיים נגיע למסקנות ואז אוכל לדבר על זה.

נשאלו כמה שאלות על האמיסיה של קרן היסוד. עד ה-31 מברס קרן היסוד תוציא איגרות בסך 25 מיליון ל"י.

מאיגרות הפרטים נמכרו ב-5 מיליון ל"י; ובמידה שמוכרים מהאיגרות האלה השער של מלווה הפרטים עומד על 90, ואילו של מלווה הבטחון - על 88. כנראה שכאן פורגשת עכשיו הפעולה החוזרת של התעמולה. אחרי הקניה התעמולה לא פועלת יותר. האדם עושה לא חשבון פשוט: קביתי מלווה בטחון ב-100 ל"י, כעת אמכור אותו ב-88 ל"י; הפסדתי בעד בטחון המדינה 12 ל"י, ואין זה הרבה.

א. בהיר: מהו היקף המכירה?

ד"ר ארנון: אין כמעט היצע. אומרים שאם המחיר יצלה ל-92,91 אז יהיה היצע מוגבר.

י אשר למלווה התעשייה, עד היום איננו יודעים אם זה יהיה מלווה ממסלתי או של המוסד לתעשייה. השיקול הוא - באיזה מקרה הסיכויים להפצה הם טובים יותר. יש אומרים שזה צריך להיות מלווה של המדינה ויש אומרים שאם זה יהיה מלווה מיוחד של מוסד לתעשייה הרי הוא ימשוך חוגים מסויימים.

שאלתי בוועדה זו 8 פעמים איך זה יתכן ששער האיגרות של הרשויות המקומיות הוא כל-כך נמוך, למרות שאלה הן איגרות עם אותה ריבית ועם ערבות הממשלה. אמרו לי: כל פעם כשלבנון אומר יש גרעון השער יורד. האנשים לא רוצים את הנייר הזה, כאן לא פועל שיקול כלכלי, כי לאמיסיה זאת יש ערבות הממשלה כמו לכל האמיסיות האחרות, אבל פועל שיקול פסיכולוגי אחר. מבחינה הגיונית אי-אפשר להסביר את המצב, אי-אפשר להבין, אבל האמת היא, שהאנשים אינם רוצים את האמיסיה הזאת, מעדיפים את האמיסיה של חברת החשמל. אינני אומר שלא צריך להוציא אמיסיה לטובת הרשויות המקומיות, אבל צריך לשקול, אולי אפשר להשיג את הסכום של 7.5 מיליון גם בדרך אחרת.

לשאלת חה"כ רובין, על אפשרות האיחוד של האמיסיות השונות, אינני שולל את הדעיון הזה, אבל פה השאלה היא האם איחוד כזה מגדיל את סיכויי ההפצה או מקטינם. אם האנשים המספלים בזה יאמרו שזה מגדיל את הסיכויים למכור - אהיה בעד הוצאת אמיסיה אחת ויחידה.

אשר להסכם בין חברות הביטוח ובין חברת החשמל, חברות הביטוח היו צריכות לתת הלוואה עם זמן פרעון של 10 עד 25 שנה. ואיננו בחברת החשמל כמעט את המפעל היחיד שיכול להרשות לעצמו לקבל הלוואה לזמן כל-כך ארוך, מפני שזהו מפעל הבונה ציוד שיש לו בלאי לאותה תקופה. הממשלה מביאה בחשבון שחברת החשמל מקבלת כספים אלה. חברת החשמל תקבל בשנה הבאה בערך מיליון ל"י, מכסימום 2 מיליון.

הערה אחרונה בקשר לרשות הפיתוח. הביעה של מכירת מגרשים ובתים היא בעיה מאד מסובכת. מצד אחד קיים הרצון מצדנו למכור את הרכוש הזה, ואנחנו מעונינים לקבל את התמורה בכסף ככל האפשר מהר, אבל מצד שני אנחנו יודעים שאסור לנו למכור את הרכוש הזה במחירים יותר מדי נמוכים. אנחנו יודעים שחלק גדול מהדיירים הדירים בבתיים של רכוש הפיתוח מוכנים לקנות את הבתים. מאחר שזה דבר חיוני בשביל רשות הפיתוח אנחנו מוכנים לתת להם תנאים יותר נוחים. אינני אומר שזוהי דעתנו הסופית שאין לשנותה עוד, לפעמים נדמה לנו שמוטב למכור את הרכוש הזה ככל האפשר מהר יותר, לדרוש יותר כסף במזומן ולהתפטר מהנכסים האלה, כי אחרת הטיפול שלנו ימשך גם יחד כך במשך שנים, אבל אם נחשוב מי הם הדיירים האלה הרי הם ברוכים עולים שאינם יכולים להשקיע סכום גדול במזומנים, לכן צריך לאפשר להם לקנות את הדירות במשך זמן יותר ארוך, כלומר בתשלומים במשך 8 או 9 שנים, דבר שיחייב טיפול ארוך מצידנו.

מר לוי:
אצלנו היתה בעיקר בעיה של הערכות. אילו היינו מפרסמים בציבור שאנחנו מוכנים למכור את הדירות בתנאים קלים, אני חושב שלא היו די שמאים שיתנו לנו את ההערכות.

ד"ר ארנון:
באזור מסויים בירושלים עושים נסיון של תכנית חסכון לקנין לזמן יותר ארוך, מהנסיון הזה נלמד אם זוהי הדרך הנכונה.

מר לוי:
הכוונה היא לגוש מסויים בירושלים, שבו במקרה כ-85% מהדירות כבר מוערכות, כך שבנקל נוכל לקבל את יתר ההערכות. כעת עומדים לפנות לכל דייר ודייר בגוש זה בהצעה מסויימת לרכישת הדירה, אבל איננו מוכנים למכור רק דירה בודדת בבית משותף. התנאי הוא שהדיירים יתארגנו ויקנו את כל הבית. הפרעון יהיה ל-10-12 שנה.

ד"ר ארנון:
חה"כ סוזאייב דיבר על טיפול מהיר ואקטיבי במכירת הרכוש הזה. אני רוצה להסביר מהי פרוצדורת המכירה, כדי שתראו שאין הדבר קל. מאחר שזהו רכוש ממשלתי, אנחנו דורשים שיעריך אותו מעריך ממשלתי. אחר-כך העניין עובר להנהלת רשות הפיתוח, אחר-כך - למליאת רשות הפיתוח, בה יושבים פקידים מכוונים, והמליאה מתכנסת פעם בשבועיים; לאחר מכן העניין עובר לוועדת מיוה של השרים הכלכליים ואחר-כך צריך לקבל אישור בוועדת השרים לענייני כלכלה הפרוצדורה אינה כל-כך פשוטה כפי שחושבים - יבוא תייר ויקנה בלי הרבה בעיות. אני מוכן להפוך את המכירה לעסק מסחרי, שהפקיד יוכל להחליט, אבל אינני יודע אם אתם תרצו בזה, מחר יהיה סקנדל שפקיד פלוני מכר ב-100 ל"י יותר בזול מאשר פקיד אלמוני.

מ. קלמר:
מכל מקום צריך לקצר את הפרוצדורה.

ד"ר ארנון:
היתה הצעה שוועדת השרים לענייני כלכלה תעניק למליאת רשות הפיתוח סמכות לאשר סופית את העיסקה. אך השרים טענו: האם צריך לתת סמכות לפקידים להחליט על רכוש של עשרות מיליונים? ואני בטוח שאם העניין יובא לכנסת היא תגיד אותו דבר.

הי"ר י. גורי:

אם יסתיים המו"מ בין הממשלה והסוכנות,
אז נעמוד בפני עיבוד חוק חדש ותהיה

פרוצדורה חדשה של מכירת רכוש.

א. בהיר:

ברצוני להעיר הערה כללית בקשר לגודל
תקציב הפיתוח. בדף 8' אנחנו רואים
שהכנסות לתקציב הפיתוח, לתשלום חובות וכו' מסתכמת ב-436 מיליון ל"י.
אם אני מוריד מסכום זה גביות על חשבון הלוואות והעברות מסמים מחלק א",
המסתכמים ב-45 מיליון ל"י, אני מגיע ל-391 מיליון ל"י. בדף 6 בספר
התקציב, סעיף 11 - הכנסות שונות - רשום סכום של 29 מיליון ל"י מהכנסות
שונות (תמלוגים ממפעלי הדואר, עודף הכנסה מנמל חיפה וכו'), הכנסות
שאינני מבין מדוע מופיעות בתקציב הרגיל. חוץ מזה יש עוד 11 מיליון
ל"י מהיטל על מלט, סכום שהועבר מחלק א' לחלק ג'. כשאני מצרף גם שני
מסומים אלה אני מגיע ל-431 מיליון ל"י הכנסות על חשבון תקציב הפיתוח,
מפני שאלה מקורות למימון תקציב הפיתוח. לעומת זה הוצאות תקציב הפיתוח
מסתכמות ב-363 מיליון ל"י, ז.א. יש הפרש של כ-67 מיליון ל"י אשר מתקבל
על הדעת שיהיו בתקציב הפיתוח ולא להוצאות שוטפות. לפי הערכתי חסר
בתקציב הפיתוח סכום של 67 מיליון ל"י. מדוע בנו את התקציב בצורה כזו?

הי"ר י. גורי:

אני רואה את הסכומים הנוגעים לתשלום חובות,
קרן וריבית, ולגביית חובות, קרן וריבית,
כסכומים ששייכים להכנסה ולהוצאה של התקציב הרגיל. זה כ"כ בהיר. טועה
אם הוא רוצה להעביר 29 מיליון ל"י לתקציב הפיתוח (סעיף הכנסות שונות).
כמעט כל הסכומים אינם שייכים לתקציב הפיתוח. למשל: רווחי בנק ישראל,
מדוע הם שייכים לתקציב הפיתוח? או: הכנסות על חשבון פנסיות ופיצויים,
ממפעלי התחבורה. אלה הם סכומים העוברים את התקציב הרגיל, כי זהו המדרג
שנעשה לאחר שהוצאנו את משק התחבורה והדואר כמשק סגור.
לכן אין לזה שייכות עם תקציב הפיתוח.

א. בהיר:

צריך ליצור קרן והסכום הזה יהיה הלוואה
לתקציב הפיתוח.

הישיבה ננעלה בשעה 19.00.